

УДК 621.311

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Студ. К.С. Репін

Науковий керівник доц. Л.А. Шергіна

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Незважаючи на внесок суб'єктів підприємницької діяльності у розвиток суспільства, донедавна до них ставилися без належної поваги. Але економічний прогрес в таких країнах, як Польща, Словенія, Чехія та Угорщина, показав, що його поступ значною мірою був забезпечений саме ними. Не стоять підприємці осторонь вирішення державного завдання підвищення енергоефективності. Тому питання створення сприятливого клімату для розвитку підприємництва в Україні задля пошуку дієвих інструментів посилення енергонезалежності, розвитку енергетичного потенціалу країни нині мають високий рівень актуальності.

Головною метою даної роботи є узагальнення теоретичних викладок щодо визначення енергоефективності та прикладних аспектів розвитку суб'єктів підприємництва у даній сфері. Питання енергетичної незалежності та енергоефективності розглянуто в працях зарубіжних та українських вчених, зокрема: Л. Абалкіна, І Бенько, В. Сенчанова, В. Гейця, В. Гобуліна, А. Качинського, О.Ляшенко, В.Швідта та інших. У вітчизняній економічній науці в останній час з'явилося досить багато праць, де науковці висловлюють свої думки щодо місця підприємництва в сучасній економічній ситуації. Даній проблематиці присвятили свої праці українські та зарубіжні вчені, а саме: Варналій З.С., Герасимчук В.Г., Єрмошенко М.М., Кінах А.К., Колот В.М., Кузнецова І.С., Кужель О.В., Репіна І.М., Реверчук С.К., Чепуренко А.Ю. та інші. Проте потребує подальшого дослідження проблематика розвитку підприємництва в сфері пошуку шляхів підвищення енергоефективності України.

Як показало дослідження, підвищення енергоефективності дозволяє країнам долати залежність від енергоресурсів, вирішувати питання екологічної шкоди і збитків здоров'ю. Відкриті, прозорі і чіткі цілі допоможуть збільшити прогнозованість економічної політики, що створює визначеність для планування довгострокових інвестицій в енергоефективні технології. Україна повинна оцінити, які заходи економічної політики є вигідними для домогосподарств і компаній, а також для суспільства в цілому.

В Україні, як і в більшості європейських країн, понад 30 % кінцевої енергії споживається будинками. Це найбільший сектор національної економіки з точки зору енергоспоживання, за яким ідуть промисловість і транспорт. Через незабезпеченість енергоефективності будівель втрати тепла становлять 47 %, 12 % тепла втрачається через зношеність мереж, 5 % – через застаріле обладнання котелень. На думку експертів Європейсько-українського енергетичного агентства, за допомогою тепло модернізації та капітального ремонту в будинках можна зменшити щорічне споживання і втрати енергії на 10–25 %. При цьому в цілому по Україні потенціал зменшення енергоспоживання становить 75 %. Виходячи з цього набуває особливої актуальності питання створення більшої кількості суб'єктів неприбуткового підприємництва у формі ОСББ. Саме ОСББ здатні підвищити енергоефективність будинків реалізуючи проекти енергоощадливості. Все більше нових ОСББ приєднується до Урядової програми з енергоефективності. Так, у січні 2017 року 25 ОСББ стали її учасниками та залучили на впровадження енергоефективних заходів у

своїх будинках 1,6 млн. гривень. Це у 2,2 рази більше ніж за аналогічний період минулого року, коли лише 10 ОСББ використали на ці цілі близько 700 тис гривень.

Енергоефективність повинна стати не просто пріоритетом держави, вона повинна стати державною релігією, догмою, аксіомою і «ідеєю фікс» окремо взятої людини, окремого взятого підприємства чи підприємця. Все суспільство повинні бути зацікавлені в ощадливому споживанні енергоносіїв та ефективному використанні природних ресурсів.

УДК 658.005

ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Студ. М.О.Ільків

Науковий керівник проф. І.М. Рєпіна

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Концепція ресурсної теорії перебуває в епіцентрі уваги дослідників, а основні її категорії – активи, ресурси, компетенції та організаційні здатності - є предметом дослідження та підвищеного наукового інтересу, що робить її надзвичайно актуальною.

Теоретичну базу досліджуваної проблематики висвітлювали: Дж. Акерлоф, Дж. Барні, Б. Вернерфельт, Дж. Колліз, С. Ментгомері, Р. Грант, С. Пайк, Г. Пізано, К. Празалад, Р. Рамелт, Й. Руус, Дж. Тіс, Г. Хамел, Л. Фернстрем, В. С. Катькало та ін. Через різноманітні погляди науковців щодо формування ресурсного портфеля, підходів до оцінювання його ефективності, досліджень на рахунок переваг і недоліків його використання дана тема є багатогранною. Однак, існує частина питань, що не мають рішення на даному проміжку часу. Наприклад, не достатньо розглянуте питання обрання стратегії для підприємства з обмеженими чи унікальними ресурсами, також немає загальноприйнятого твердження щодо кращого методу оцінювання ресурсного забезпечення та потенціалу підприємства. Також не досить розглянуто питання впливу ресурсного забезпечення підприємства на його конкурентоспроможність та темпи розвитку. Основне завдання даної роботи - дослідження процесу формування єдиного теоретичного підґрунтя управління підприємством на базі ресурсної концепції.

Проблематика забезпечення ефективної діяльності на ресурсній основі економічних систем різних рівнів є однією з ключових в економіці, майже кожна наукова концепція приділяє їй певну увагу. За результатами аналізу теоретичних поглядів та накопичених знань визначено, що ресурси в економіці слід розглядати як складові елементи потенціалу яким володіє окрема країна або світове співтовариство і які можуть бути використані для економічного соціального і науково-технічного розвитку. Дослідження сучасних ресурсних концепцій дало змогу визначити, що неможливим є подальший розвиток сучасної теорії стратегічного управління та обґрунтування на її основі дії практичних рекомендацій для підприємства, без їх виокремлення та подальшої класифікації.

Сучасними тенденціями у розвитку ресурсного підходу є розгляд у ролі ресурсів підприємства таких елементів, як внутрішня організація підприємства, корпоративна репутація, формування та ресурсне забезпечення корпоративної соціальної відповідальності. Причиною цьому стали реалії ХХІ століття, де інформація, як ресурс,